

რომი ამყარებს ხილვას — რიცხვი თერთმეტი

წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების გაგება: 2001 წლის 11
სექტემბერი და ლაოდიკიელი ადვენტიზმის საბოლოო გამოცდის
პროცესი

Jeff Pippenger
2024-08-30

როგორც 1840 წლის 11 აგვისტომ დაადასტურა მილერის მიერ მიღებული წესები, ასევე 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ, მათთვის, ვისაც დანახვა სურდა, ცხადი გახდა, რომ Future for America-ის მიერ მიღებული წინასწარმეტყველური პრინციპები იყო უკანასკნელი წვიმის ჭეშმარიტი ბიბლიური მეთოდოლოგია, როგორც ეს გადმოცემულია ესაიას ოცდამეხუთე თავში. წმინდა ისტორიაში წარმოდგენილი რეფორმის ხაზზე რეფორმის ხაზის გამოყენებამ დაადგინა, რომ 2001 წლის 11 სექტემბერი იყო 1840 წლის 11 აგვისტოს გამეორება.

იხილა, რომ როგორც გამოცხადების მეათე თავის ძლიერი ანგელოზი ჩამოვიდა 1840 წელს, ისე მან წინასწარ სახედ გამოავლინა თავისი ჩამოსვლა 2001 წელს. ორივე ანგელოზი ჩამოვიდა იმ დროს, როდესაც ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველება აღსრულდა. ამის შემდეგ მოძრაობა გაიზარდა, რადგან კაცები და ქალები გამოეხმაურნენ მეთოდოლოგიის ეფექტიანობას. ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმის ხელმძღვანელობა უკან იქნა დატოვებული აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, და ახლა ის ეკლესია შევიდა თავისი საბოლოო გამოცდის პროცესში, როდესაც უფალმა დაიწყო მესამე ანგელოზის მოძრაობის არჩევა, რათა იგი ყოფილიყო მისი უკანასკნელი დღის წარმომადგენელი.

ბოლო დღეებისთვის მიცემულ წესებს შორის უმთავრესი წესი იყო წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება. განსაკუთრებით იმ დროს, სამი ვაის სამმაგი გამოყენება ასე მკაფიოდ ადასტურებდა 2001 წლის 11 სექტემბრის მოვლენას. როდესაც ეს ჭეშმარიტება პატიოსნად გამოიკვლიეს, ისინი, ვინც მაშინ იერემიას „ძველ ბილიკებზე“ მიჰყავდათ ჭეშმარიტების მამიებელ გულებს, აღიარებდნენ წინასწარმეტყველურ აღსრულებას და აგრეთვე მესამე ანგელოზის მოძრაობის მიერ მიღებული წინასწარმეტყველური განმარტების წესების სისწორეს.

გამოჩნდა, რომ გამოცხადების მეცხრე თავის პირველი ვაის ისტორიის შესახებ პიონერთა სწორი გაგება ისლამს წარმოადგენდა. ცრუ წინასწარმეტყველი მუჰამედი აღქმული იქნა, როგორც იმ ისტორიის მეფე. იმ ისტორიაში ისლამი შეუტევდა რომის იმპერიას, ხოლო მათი ბრძოლის წესი კონკრეტულად განისაზღვრა, როგორც უეცარი და მოულოდნელი დარტყმის მიყენება. ამასთან დაკავშირებით გაგებული იქნა, რომ თვით ისლამის ბრძოლის წესი იძლეოდა სიტყვის „ასასინი“ ეტიმოლოგიურ ფესვებს. იმ ისტორიაში ისლამი ზიანს მიაყენებდა რომის ლაშქრებს, და ეს პერიოდი სრულდებოდა ას ორმოცდაათწლიანი დროის წინასწარმეტყველების ხაზის ქვეშ. როდესაც ეს დროის წინასწარმეტყველება დასრულდა 1449 წლის 27 ივლისს, დაიწყო

მეორე ვაის დროის წინასწარმეტყველება და ისტორია.

ამით დაიწყო კიდევ ერთი დროითი წინასწარმეტყველება — სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღისა, რომელიც დასრულდა 1840 წლის 11 აგვისტოს. იმ ისტორიაში მმართველი, რომელიც ისლამის წინასწარმეტყველურ საქმიანობას წარმოადგენდა, იყო ოსმანი, რომელიც პირველი ვაის ისტორიაში მუჰამედით იყო წინასწარ სახედ მოცემული. მეცხრე თავი ამბობს, რომ მეორე ვაის ისტორიაში ისლამი მოკლავდა რომის ლაშქრებს. ისინი კვლავაც იყენებდნენ ომის იმგვარ ხერხს, რომ თავდასხმას ახდენდნენ უეცრად და მოულოდნელად, მაგრამ იმ ისტორიაში პირველად იქნა გამოგონილი და გამოყენებული დენთი; ამიტომ მეორე ვაი წარმოადგენდა ომის იმგვარ წესს, რომელიც მკვლელის უეცარი თავდასხმით იყო გამოსახული, და ამასთანავე მოიცავდა ფეთქებად ნივთიერებებს.

2001 წლის 11 სექტემბერს ისლამის მესამე ვაი მოულოდნელად დაეცა რომის სულიერ ლაშქრობებზე ასაფეთქებელი ძალით. ამ მოვლენამ წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების რამდენიმე ხაზის დასაწყისი აღნიშნა, თუმცა ცხადად იყო დამყარებული პირველი და მეორე ვაის ორი წინა მოწმის საფუძველზე. ამ მოვლენამ ნათლად წარმოაჩინა, რომ ისევე, როგორც მილერიტული ისტორიის გაძლიერება 1840 წლის 11 აგვისტოს, როდესაც აღსრულდა ისლამის შესახებ მეორე ვაის წინასწარმეტყველება და ჩამოვიდა გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზი, ასევე, როდესაც მოვიდა ისლამის შესახებ მესამე ვაის წინასწარმეტყველება, იმ თარიღზე აღნიშნა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის ჩამოსვლა.

„ახლა ვრცელდება სიტყვა, თითქოს მე განვაცხადე, რომ ნიუ-იორკი მოქცეული უნდა იქნეს მოქცევის უზარმაზარი ტალღით? ეს მე არასოდეს მითქვამს. მე ვთქვი, როდესაც იქ აღმართულ დიდ შენობებს, სართული სართულზე აღმატებულთ, ვუყურებდი: 'რა შემზარავი სცენები მოხდება, როდესაც უფალი აღდგება, რათა საშინლად შეარყიოს დედამიწა! მაშინ გამოცხადების 18:1–3-ის სიტყვები აღსრულდება.' გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მთელი შინაარსი არის გაფრთხილება იმის შესახებ, რაც დედამიწაზე უნდა მოიწიოს. მაგრამ მე არ მომეცა განსაკუთრებული ნათელი იმასთან დაკავშირებით, თუ რა უნდა მოიწიოს ნიუ-იორკზე, გარდა იმისა, რომ ვიცი: ერთ დღეს იქ არსებული დიდი შენობები დაემხოზა ღვთის ძალის მიქცევითა და გადმოქცევით. ჩემთვის მოცემული ნათლიდან ვიცი, რომ ქვეყნიერებაში განადგურებაა. ერთი სიტყვა უფლისაგან, მისი ძლევამოსილი ძალის ერთი შეხება — და ეს უზარმაზარი ნაგებობები დაეცემიან. მოხდება ისეთი მოვლენები, რომელთა შემადრწუნებლობის წარმოდგენაც კი არ ძალგვიძს.“ Review and Herald, July 5, 1906.

შემდეგ Future for America-ს მოძრაობა იქნა დანახული, მათ მიერ, ვისაც ხილვა სურდა, როგორც მილერიტული მოძრაობის პარალელი. მესამე ვაის ისლამი იმ მომენტიდან მოყოლებული გზავნილის უმთავრეს ელემენტად იქცა. შთაგონება ნათლად ასწავლიდა, რომ როდესაც გამოცხადების ანგელოზი ჩამოვიდოდა, უკანასკნელი წვიმა მოვიდოდა.

„გვიანდელი წვიმა უნდა გადმოვიდეს ღვთის ხალხზე. ძლიერი ანგელოზი უნდა ჩამოვიდეს ზეციდან, და მთელი დედამიწა უნდა განათდეს მისი დიდებით.“
Review and Herald, April 21, 1891.

როდესაც იუდას ტომის ლომმა დაიწყო გვიანი წვიმის უფრო ფართო გაგების გახსნა, მან თავისი ხალხი მიიყვანა იოელის წიგნთან, რომელიც გვიანი წვიმის ერთ-ერთი ძირითადი საყრდენი მითითებაა. იმ დროს ზოგიერთმა იმ მამაკაცთაგან, რომლებიც მოძრაობას 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ შეუერთდნენ, დაასკვნა, რომ იოელის წიგნში მოხსენიებული მწერები, რომლებიც ანადგურებენ ღვთის ვაზს და შუალამის ღალადის გაღვიძებამდე მივყავართ, ისლამს წარმოადგენდნენ. მათ ვერ დაინახეს, ან არ ისურვეს დაენახათ, რომ ეს მწერები რომს წარმოადგენდნენ.

სამი ვაების მიმართებაში წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების აღიარებით წარმოშობილმა ძლიერმა ნათელმა მათ იმ დაშვას დაუმატა უწმინდური ლოგიკური მხარდაჭერა, რომ ეს მწერები ისლამს განასახიერებდნენ. როგორც ყოველთვის ხდება, როგორც კი კერძო განმარტებას დაუშვებენ, წმინდა წერილების დამახინჯება იწყება, რათა ცრუ წინაპირობა დაიცვან. თავიანთი შეხედულების დასაცავად გაწეულ საქმიანობაში მათ აჩვენეს, რომ არ ესმოდათ ტიპისა და ანტიტიპის პრინციპი.

ღვთისმეტყველებასა და ბიბლიურ კვლევებში ტერმინები „ტიპი“ და „ანტიტიპი“ გამოიყენება ორ ელემენტს შორის ისეთი ურთიერთობის აღსაწერად, რომლის დროსაც ერთი მეორეს წინასწარ გამოსახავს ან მოასწავებს. ეს ცნება ხშირად განიხილება უფრო ფართო კატეგორიების — „ჩრდილისა“ და „არსის“ — ფარგლებში.

ტიპი არის ძველ აღთქმაში არსებული მოვლენა, პიროვნება ან ინსტიტუცია, რომელიც წინასწარ მოასწავებს ან წინასწარ გამოსახავს ახალ აღთქმაში შესაბამის მოვლენას, პიროვნებას ან ინსტიტუციას. იგი სიმბოლურ წინამორბედად გვევლინება. ანტიტიპი არის ტიპის აღსრულება ან განხორციელება. იგი არის ის რეალობა, რომელსაც ტიპი წინასწარ მოასწავებდა. „ჩრდილისა“ და „არსების“ ცნებები პარალელურია ტიპსა და ანტიტიპს შორის არსებული ურთიერთობისა. „ჩრდილი“ წარმოადგენს (ტიპს), ხოლო „არსება“ წარმოადგენს (ანტიტიპს).

ამიტომ, ნურავინ განგსჯით საჭმლისა თუ სასმლის გამო, ან დღესასწაულის, ახალმთვარეობის, ან შაბათთა მიმართ: ესენი მომავლის საქმეთა ჩრდილია, ხოლო სხეული ქრისტესია. კოლასელთა 2:16, 17.

რადგან რჯულს, რომელსაც მომავალ კეთილთა ჩრდილი აქვს და არა თვით საგანთა ნამდვილი სახე, ვერასოდეს ძალუძს იმავე მსხვერპლებით, რომელთაც ისინი წლიდან წლამდე განუწყვეტლივ სწირავენ, სრულყოფილყოს მასთან მისუღნი. ებრაელთა 10:1.

2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ იოელის გამო წარმოშობილ დავაში, და პაპური რომის, როგორც ოთხი მწერით სიმბოლურად წარმოდგენილის, სწორ იდენტიფიკაციასთან დაკავშირებით, რითაც ლაოდიკიური ადვენტიზმის თანდათანობითი განადგურება გამოიხატება, ისინი, ვინც ამტკიცებდნენ, რომ ეს მწერები ისლამს აღნიშნავდა, არა მხოლოდ არასანკტიფიცირებულ აქცენტს სვამდნენ

სამი ვაის სამმაგ გამოყენებაზე, არამედ ასევე მიუთითებდნენ ტიპებზე, რომლებიც რომის ანტიტიპზე მიუთითებდნენ, და ამტკიცებდნენ, რომ ეს ტიპები სინამდვილეში ისლამს განსაზღვრავდა. ამით მათ დაამოწმეს, რომ ან ჭეშმარიტად არ ესმოდათ ტიპისა და ანტიტიპის პრინციპი, ან სჯეროდათ, რომ ტიპების დამახინჯებული წარმოდგენა მიზნის გასამართლებლად შესაფერის საშუალებად შეიძლებოდა ჩათვლილიყო.

რომის შესახებ მიმდინარე დავაში კვლავ ჩანს მტკიცებულება იმისა, რომ ისინი, ვინც დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში მოხსენიებულ „მტაცებლებს“ ამერიკის შეერთებულ შტატებად მიიჩნევენ, სწორად ვერ იგებენ როგორც წინასწარმეტყველების სამმაგ გამოყენებას, ისე ტიპისა და ანტიტიპის პრინციპს.

როდესაც ისინი, ვინც მიიჩნევენ, რომ „მძარცველები“ შეერთებული შტატებია, ცდილობენ თავიანთი პოზიციის დაცვას, ისინი იყენებენ სამი რომის სამმაგი გამოყენების გამოყენებას, რათა თითქოსდა დაამტკიცონ, რომ თანამედროვე რომი, რომის მესამე გამოვლინება, შეერთებული შტატებია. იმ ნდობით, რომ ისინი განზრახ ცრუ მოწმობას არ იძლევიან და მხოლოდ წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების წესების ბრმა უმეცრებას ავლენენ, ისინი იყენებენ პირველი ორი რომის წინასწარმეტყველურ მახასიათებელს და ამტკიცებენ, რომ რომის ისტორიის ერთი მახასიათებელი თანამედროვე რომს განსაზღვრავს.

წარმართული რომი რომის სამ წინასწარმეტყველურ აღსრულებათაგან პირველია. დანიელის მერვე თავში წარმართული რომი მამრობითი სქესის პატარა რქაა. მეორე თავში წარმართული რომი სახელმწიფო მმართველობის ხელოვნებაა. დანიელის მეშვიდე თავში წარმართული რომი ათნაწილოვან სამეფოდ იყოფა.

რომის მეორე გამოვლინება არის პაპური რომი, რომელიც მერვე თავში ქალური პატარა რქაა, ხოლო მეორე თავში — ეკლესიური მმართველობა, და მეშვიდე თავში — ის რქა, რომელიც გმობებს ლაპარაკობს და სამ რქას ამოძირკვავს. წარმართული რომი ერთიანი ძალაუფლებაა, ხოლო პაპური რომი ორმაგი ძალაუფლებაა, რომელიც წარმოადგენს პაპურ ეკლესიას, როგორც მმართველს წარმართული რომის წინა პოლიტიკური წყობილებების სახელმწიფოებრივ მმართველობაზე. 1798 წელს პაპურმა ძალაუფლებამ მიიღო თავისი სასიკვდილო ჭრილობა, მაგრამ ეკლესიად არსებობა არ შეუწყვეტია; მან მხოლოდ შეწყვიტა ბიბლიური წინასწარმეტყველების მხეცად ყოფნა, რადგან მასზე ადრე დაქვემდებარებული სამოქალაქო ძალაუფლება ჩამოერთვა.

მეორე რომი არის საპაპო რომი და იგი მხოლოდ მაშინ მოქმედებდა, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების ძალა (მხეცი), როცა ჰქონდა უნარი, სახელმწიფოს ძალაუფლება დაემორჩილებინა თავისი მკრეხელური გეგმების აღსასრულებლად. პირველი რომი იყო ერთიანი ძალა, მეორე რომი იყო ორმაგი ძალა, ხოლო მესამე რომი არის სამმაგი ძალა. რომის სამი გამოვლინება იმავე პრინციპებით იმართება, რომლებითაც წინასწარმეტყველების ყოველი სამმაგი გამოყენება. წინასწარმეტყველურად არსებობს სამი ვაი, სამი ბაბილონი, სამი რომი და სამი ელია. ტიპისა და ანტიტიპის თვალსაზრისით, ნებისმიერი სამმაგი გამოყენების პირველი ორი გამოვლინება არის ტიპები, რომლებიც მესამე აღსრულების ჩრდილს

წარმოდგენენ; ხოლო ეს მესამე არის ანტიტიპი და წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების არსი.

რომთან დაკავშირებით, პირველი ორი რომის მახასიათებლები ცხადყოფს, რომ როგორც წარმართულმა, ისე პაპურმა რომმა თავიანთ მმართველს მიანიჭეს ტიტული Pontifex Maximus. ამიტომ, თანამედროვე რომის მმართველის ტიტულიც იქნებოდა Pontifex Maximus — ტიტული, რომელიც არასოდეს მიკუთვნებია შეერთებული შტატების არც ერთ პრეზიდენტს. პირველი ორი რომი სამ გეოგრაფიულ დაბრკოლებას დაძლედა, რათა დაემყარებინა ხელისუფლება თავისი ისტორიული პერიოდის ტახტზე. არ არსებობს არავითარი მტკიცებულება იმისა, რომ შეერთებულმა შტატებმა 1798 წლამდე დაძლია სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება.

პირველ ორ რომს ჰქონდა დროის განსაზღვრული პერიოდი, რომლითაც აღნიშნული იყო, როდის იმეფებდნენ ისინი უზენაესად. დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეოთხე მუხლში წარმართული რომი განსაზღვრულია, როგორც მმართველი ერთი „ჟამის“ განმავლობაში, ანუ სამას სამოცი წლის განმავლობაში; და მართლაც ასე იყო აქტიუმის ბრძოლიდან ძვ. წ. 31 წლიდან, ახ. წ. 330 წლამდე. მრავალგზის პაპური რომი განსაზღვრულია, როგორც მმართველი ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში სამი რქის მოცილების შემდეგ — 538 წლიდან 1798 წლამდე. ესაიას ოცდამესამე თავში შეერთებული შტატები განსაზღვრულია, როგორც მეფობით გამეფებული სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში, როგორც ერთი მეფის დღეები, მაგრამ მან არასოდეს მოაშორა წინასწარ სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება, ვიდრე სამოცდაათი სიმბოლური წლით მმართველობას დაიწყებდა.

თანამედროვე რომი წარმოდგენილია როგორც დამძლეველი მეფე სამხრეთის, დიდებული ქვეყნისა და ეგვიპტის — იმ სამი გეოგრაფიული დაბრკოლებისა, რომლებიც მოხსენიებულია დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავში, მუხლებში ორმოციდან ორმოცდაორამდე; და როდესაც ეს სამი დაბრკოლება დამარცხდება და რომისადმი მორჩილებაში მოიყვანება, ისინი შემდეგ ქმნიან გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგ კავშირს. იოანეც გვამცნობს, რომ პაპური მხეცის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა და რომ შემდეგ იგი მმართველობს ორმოცდაორი სიმბოლური თვის განმავლობაში.

და ვიხილე მისი ერთ-ერთი თავი, თითქოს სასიკვდილოდ იყო დაჭრილი; და მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა; და მთელი ქვეყნიერება გაოცებით გაჰყვა მხეცს. და თავყანი სცეს გველეშაპს, რომელმაც ძალაუფლება მისცა მხეცს; და თავყანი სცეს მხეცს და თქვეს: ვინ არის მხეცის მსგავსი? ვინ შეძლებს მასთან ომს? და მიეცა მას პირი, მეტყველი დიდთა სიტყვათა და გმობათა; და მიეცა მას ძალაუფლება, ემოქმედა ორმოცდაორი თვე. გამოცხადება 13:3–5.

მხეცი, რომელიც თავის მომაკვდინებელი ჭრილობის განკურნების შემდეგ ორმოცდაორი სიმბოლური თვის განმავლობაში მეფობს, რომაული ძალაუფლებაა.

გამოცხადების 13-ე თავის წინასწარმეტყველება აცხადებს, რომ ძალა, რომელიც წარმოდგენილია კრავით მსგავსი რქების მქონე მხეცით, აიძულებს „ქვეყანას და

მასზე მცხოვრებთ“ თავყვანი სცენ პაპობას — აქ სიმბოლურად წარმოდგენილს მხეცით, რომელიც „ჯიქს ჰგავს.“... როგორც ძველ, ისე ახალ სამყაროში, პაპობა მიიღებს პატივისცემას იმ პატივის მიგებით, რომელიც მიეგება კვირის ინსტიტუტს, რომელიც მთლიანად რომის ეკლესიის ავტორიტეტზეა დაფუძნებული.“ დიდი ბრძოლა, 578.

წარმართული, პირველი რომი, უზენაესად მბრძანებლობდა სამას სამოც წელს დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ოცდამეოთხე მუხლის აღსრულებით, და ეს მოხდა მას შემდეგ, რაც მან სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება მოიცილა დანიელის წიგნის მერვე თავის მეცხრე მუხლის აღსრულებით.

პაპურმა, მეორე რომმა, უზენაესად იმმართებელს ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში წმინდა წერილის რამდენიმე ადგილის აღსრულებით, და ეს მოხდა მას შემდეგ, რაც მან დანიელის მეშვიდე თავის მერვე და მეოცე მუხლების აღსრულებით სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება მოიცილა.

თანამედროვე რომი ამარცხებს სამხრეთის მეფეს დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლში, ხოლო შემდეგ, ორმოცდამეერთე მუხლში, იპყრობს დიდებულ ქვეყანას, და ორმოცდამეორე მუხლში იპყრობს ეგვიპტეს. თანამედროვე რომი არის ჩრდილოეთის მეფე დანიელის მეთერთმეტე თავში.

წარმართული, პირველი რომი, იყო მდევნელი ძალა; პაპობრივი, მეორე რომი, იყო მდევნელი ძალა; ამიტომ თანამედროვე რომიც იქნება მდევნელი ძალა.

შეერთებული შტატები მონაწილეობას მიიღებს მესამე დევნაში, რომელსაც თანამედროვე რომი განახორციელებს, მაგრამ ეს არ განსაზღვრავს შეერთებულ შტატებს, როგორც პაპის ძალაუფლებას; ეს მხოლოდ მიუთითებს იმ მახასიათებელზე, რომელიც უკანასკნელ დღეებში შეერთებული შტატების ურთიერთობას აქვს პაპის ძალაუფლებასთან.

ისინი, რომელთაც სურთ ამტკიცონ, რომ უკანასკნელ დღეებში შეერთებული შტატები არის „შენი ხალხის მმართველი“, სამი რომის სამმაგ გამოყენებას იყენებენ, რათა არასწორად გააიგივონ შეერთებული შტატები. მცდარი მეთოდი, რომელსაც ისინი სამმაგი გამოყენების კონტექსტში მიმართავენ, ემყარება პირველი ორი რომის რომელიმე მახასიათებლის იდენტიფიცირებას და დაჟინებით მტკიცებას, რომ რომის წინასწარმეტყველური მახასიათებელი, და არა თვით რომი, არის მესამე რომი.

ისინი მოიხმობენ კონსტანტინეს პირველ ისტორიულ საკვირაო კანონს ახ. წ. 321 წელს, ხოლო შემდეგ — პაპური რომის საკვირაო კანონს ახ. წ. 538 წელს, რათა ამტკიცონ, რომ შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონი შეერთებულ შტატებს თანამედროვე რომად განსაზღვრავს; ამასთანავე, ისინი თავიანთ მცდარ გამოყენებას კიდევ იმით არევენ, რომ დანიელის მიერ ნათქვამ „გაპარტახების სისამაგლესთან“ დაკავშირებულ იესოს გაფრთხილებას — გაქცევის შესახებ — საკვირაო კანონთან აიგივებენ. „გაპარტახების სისამაგლე“, რომელზედაც იესომ ისაუბრა, უკანასკნელ დღეებში ორ საკვირაო კანონზე მიაწინებს, მაგრამ აქ სრულიად განსხვავებული

სიმბოლიკაა, რადგან ეს არის გაფრთხილება გაქცევის შესახებ და არა გაფრთხილება მხეცის ნიშნისაგან თავის არიდების შესახებ. მათი მცდარი შეხედულება იმასაც კი არ ეხება, რომ უკანასკნელ დღეებში ორი განსაზღვრული საკვირაო კანონი არსებობს.

ამიტომ, როცა იხილავთ გაპარტახების სისაძაგლეს, რომლის შესახებაც დანიელ წინასწარმეტყველმა თქვა, რომ დგას წმინდა ადგილზე, (ვინც კითხულობს, გაიგოს:) მაშინ იუდეაში მყოფნი მთებს შეაფარონ თავი; და ვინც ერდოზეა, ნუ ჩამოვა თავისი სახლიდან რაიმეს გამოსატანად; და ვინც ველზეა, ნუ დაბრუნდება უკან თავისი სამოსის ასაღებად. ვაი ორსულთ და ძუძუმწოვართ იმ დღეებში! ხოლო ილოცეთ, რომ თქვენი გაქცევა არ მოხდეს ზამთარში და არც შაბათ დღეს. მათე 24:15–20.

„გაპარტახების სისაძაგლე, რომლის შესახებაც დანიელ წინასწარმეტყველმა ილაპარაკა,“ იყო ნიშანი, რომელიც იესომ მისცა თავის ხალხს, რათა ეცნოთ, როდის უნდა გაქცეულიყვნენ იერუსალიმის მომავალი განადგურებისაგან, როდესაც წარმართული რომი ალყას შემოარტყამდა და შემდგომ გაანადგურებდა საწმიდარსა და ქალაქს ახ. წ. 66 წლიდან ახ. წ. 70 წლამდე.

იესომ მსმენელ მოწაფეებს განუცხადა ის სამსჯავროები, რომლებიც განდგომილ ისრაელს დაატყდებოდა თავს, და განსაკუთრებით ის საპასუხო შურისგება, რომელიც მათზე მოვიდოდა მესიის უარყოფისა და ჯვარცმის გამო. ამ საშინელ დასასრულს წინ უძღოდა უტყუარი ნიშნები. ნანატრი ჟამი მოულოდნელად და სწრაფად დადგებოდა. და მხსნელმა გააფრთხილა თავისი მიმდევრები: „როცა იხილავთ გაპარტახების სისაძაგლეს, რომლის შესახებაც ითქვა დანიელ წინასწარმეტყველის მიერ, მდგომარეს წმიდა ადგილზე, (ვინც კითხულობს, გაიგოს:) მაშინ იუდეაში მყოფნი მთებს შეეფარონ.“ მათე 24:15, 16; ლუკა 21:20, 21. როცა რომაელთა კერპთაყვანისმცემლური დროშები აღიმართებოდა იმ წმიდა მიწაზე, რომელიც ქალაქის გალავნის გარეთ რამდენიმე სტადიონზე ვრცელდებოდა, მაშინ ქრისტეს მიმდევრებს ხსნის პოვნა გაქცევაში უნდა ეძებნათ. როცა გამაფრთხილებელი ნიშანი გამოჩნდებოდა, მათ, ვისაც გაქცევა სურდა, არავითარი დაყოვნება არ უნდა დაეშვათ....

„იერუსალიმის განადგურებისას არც ერთი ქრისტიანი არ დაღუპულა. ქრისტემ თავის მოწაფეებს გაფრთხილება მისცა, და ყველანი, ვინც მის სიტყვებს ერწმუნა, აღთქმულ ნიშანს ელოდა.... დაუყოვნებლივ გაიქცნენ უსაფრთხო ადგილას — ქალაქ პელაში, პერეის ქვეყანაში, იორდანეს გაღმა.“ The Great Controversy, 25, 30.

როდესაც 538 წელი ახლოვდებოდა, იმ ეპოქის ქრისტიანებმა შეიცნეს, რომ ეკლესია წარმართობის რელიგიასთან შერიგებით იყო გარყვნილი, და ქრისტეს გაფრთხილების საფუძველზე, აგრეთვე 2 თესალონიკელთა მეორე თავში მოციქულ პავლეს მოწმობით მიცემულ ნათელთან თანხმობაში, ისინი გაიქცნენ ათას ორას სამოცწლიანი პერიოდის წინასწარმეტყველურ უდაბნოში.

„მაგრამ ქრისტეს მოსვლამდე რელიგიურ სამყაროში უნდა მომხდარიყო მნიშვნელოვანი მოვლენები, რომლებიც წინასწარმეტყველებაში იყო ნაწინასწარმეტყველები. მოციქული აცხადებდა: „ნუ შეიძვრებით მალე გონებით და

ნურც შეძრწუნდებით, არც სულით, არც სიტყვით, არც წერილით, თითქოს ჩვენგან იყოს, თითქოს ქრისტეს დღე უკვე დამდგარიყოს. ნურავინ მოგატყუებთ ვერავითარი საშუალებით; რადგან ის დღე არ დადგება, ვიდრე ჯერ განდგომილება არ მოვა და არ გამოცხადდება ცოდვის კაცი, დაღუპვის ძე, რომელიც ეწინააღმდეგება და აღიმალლებს თავს ყოველივეზე, რაც იწოდება ღმერთად ან რისადმი თავყვანს სცემენ, ისე რომ იგი, როგორც ღმერთი, ზის ღვთის ტაძარში და თავს აჩენს, თითქოს ღმერთი იყოს.“

„პავლეს სიტყვები არ უნდა ყოფილიყო არასწორად განმარტებული. არ უნდა ესწავლებინათ, თითქოს მან, განსაკუთრებული გამოცხადებით, თესალონიკელნი გააფრთხილა ქრისტეს უახლოესი მოსვლის შესახებ. ასეთი პოზიცია რწმენაში არევ-დარევას გამოიწვევდა; ვინაიდან იმედგაცრუება ხშირად ურწმუნოებამდე მიჰყავს ადამიანს. ამიტომ მოციქულმა ძმებს გააფრთხილა, არ მიეღოთ არავითარი ასეთი უწყება, თითქოს ის მისგან მომდინარეობდეს, და შემდეგ ხაზი გაუსვა იმ ფაქტს, რომ საპაპო ძალაუფლება, რომელიც ასე ნათლად არის აღწერილი წინასწარმეტყველ დანიელის მიერ, ჯერ კიდევ უნდა აღმდგარიყო და ღვთის ხალხის წინააღმდეგ ეომა. ვიდრე ეს ძალაუფლება თავის მომაკვდინებელ და გმობით აღსავსე საქმეს შეასრულებდა, ეკლესიისთვის ამაო იქნებოდა თავიანთი უფლის მოსვლის მოლოდინი. „ნუთუ არ გახსოვთ,“ — იკითხა პავლემ, — „რომ, როცა ჯერ კიდევ თქვენთან ვიყავი, ამას გეუბნებოდით?““

საშინელი იყო ის განსაცდელები, რომელთაც ჭეშმარიტი ეკლესია უნდა შეჰხვედროდა. თვით იმ დროსაც კი, როდესაც მოციქული წერდა, „ურჯულოების საიდუმლო“ უკვე მოქმედებდა იყო დაწყებული. ის მოვლენები, რომელთაც მომავალში უნდა ეჩინათ თავი, უნდა ყოფილიყო „სატანის მოქმედებისამებრ, ყოველგვარი ძალითა და ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, და ყოველგვარი უსამართლობის საცთურით მათში, რომელნიც იღუპებიან.“

„განსაკუთრებით საზეიმოა მოციქულის განცხადება იმათ შესახებ, რომელთაც უარი უნდა ეთქვათ ‘ჭეშმარიტების სიყვარულის’ მიღებაზე. ‘ამის გამო,’ — განაცხადა მან ყველა იმაზე, ვინც განზრახ უარყოფს ჭეშმარიტების უწყებებს, — ‘ღმერთი მოუვლენს მათ ძლიერ ცდომილებას, რათა ირწმუნონ სიცრუე; რათა დაისაჯონ ყველა, ვინც არ ირწმუნა ჭეშმარიტება, არამედ უსამართლობით ტკბებოდა.’ ადამიანებს დაუსჯელად არ შეუძლიათ უარყონ გაფრთხილებანი, რომელთაც ღმერთი თავისი წყალობით უგზავნის მათ. მათგან, ვინც განაგრძობს ამ გაფრთხილებებისგან განდგომას, ღმერთი თავის სულს განაშორებს და ტოვებს მათ იმ საცდურთა ხელში, რომლებიც უყვართ.“ მოციქულთა საქმეები, 265, 266.

წარმართობასა და ეკლესიას შორის მიღწეული კომპრომისი იყო ის გამაფრთხილებელი ნიშანი, რომელმაც იმ ეპოქის ქრისტიანები მიიყვანა პაპის რომისგან განცალკევებამდე; თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ ის ნათელი, რომელიც პავლემ შეიტანა იესოს გაფრთხილებაში გაქცევის შესახებ, არის სწორედ ისავე მონაკვეთი, რომლის შესახებაც უილიამ მილერმა შეიცნო, რომ დანიელის წიგნის „ყოველდღიური“ წარმართულ რომს აღნიშნავდა. წინასწარმეტყველური ურთიერთკავშირი იმას შორის, რომ წარმართული რომი ჯერ აკავებდა, ხოლო შემდეგ განდგა, რათა პაპური რომი ტახტზე ასულიყო, იყო

ჭეშმარიტება, რომლის გაგებაც აუცილებელი იყო, რადგან ამ წინასწარმეტყველური ურთიერთობის ამოუცნობლობის შედეგი იქნებოდა ძლიერი საცდური მათზე, რომელთაც არ უყვარდათ ეს ჭეშმარიტება. და უაითი იმავე ისტორიას ეხება:

სასოწარკვეთილი ბრძოლა იყო საჭირო, რათა მათ, ვისაც ერთგულად დარჩენა სურდა, მტკიცედ აღდგომოდნენ იმ ცდუნებებსა და სისამაგლეებს, რომლებიც სამღვდლო შესამოსელში იყვნენ შენიღბულნი და ეკლესიაში იყვნენ შემოტანილნი. ბიბლია არ იყო მიღებული რწმენის საზომად. რელიგიური თავისუფლების მოძღვრება ერესად იწოდებოდა, ხოლო მისი დამცველნი მოძულეებულნი და დევნილნი იყვნენ.

„ხანგრძლივი და მძაფრი ბრძოლის შემდეგ, ერთგულმა მცირერიცხოვანმა ჯგუფმა გადაწყვიტა, გაეწყვიტა ყოველგვარი კავშირი განდგომილ ეკლესიასთან, თუ იგი კვლავაც უარს იტყოდა სიცრუისა და კერპთაყვანისმცემლობისგან გათავისუფლებაზე. მათ დაინახეს, რომ განშორება აბსოლუტური აუცილებლობა იყო, თუ სურდათ ღვთის სიტყვისადმი მორჩილება. მათ ვერ გაბედეს შეეთმინათ შეცდომები, რომლებიც სასიკვდილო იყო მათი საკუთარი სულებისთვის, და მიეცათ მაგალითი, რომელიც საფრთხეს შეუქმნიდა მათი შვილებისა და მათი შთამომავლობის რწმენას. მშვიდობისა და ერთობის უზრუნველსაყოფად ისინი მზად იყვნენ წასულიყვნენ ყოველგვარ დათმობაზე, რომელიც ღმერთისადმი ერთგულებასთან შეეთავსებოდა; მაგრამ ისინი გრძნობდნენ, რომ თვით მშვიდობაც კი მეტისმეტად ძვირად იქნებოდა ნაყიდი, თუ ამისათვის პრინციპის მსხვერპლად შეწირვა გახდებოდა საჭირო. თუ ერთობის შენარჩუნება მხოლოდ ჭეშმარიტებისა და სიმართლის კომპრომისის ფასად შეიძლებოდა, მაშინ იყოს განსხვავებაც და ომიც კი.“ The Great Controversy, 45, 46.

უკანასკნელ დღეებში შეერთებულ შტატებსა და პაპობას შორის არსებული წინასწარმეტყველური ურთიერთობა ტიპოლოგიურად წარმოდგენილ და გამოკვეთილ იქნა პავლეს მიერ, როდესაც მან 538 წელამდე მიმავალ პერიოდში წარმართული და პაპური რომის ურთიერთობა განსაზღვრა. რომის სამმაგ გამოყენებაში წარმართულმა რომმა აღასრულა იესოს სიტყვები, რომლებიც გაპარტახების სიბილწეს გაქცევის ნიშნად განსაზღვრავს, და პაპურმა რომმაც ასევე აღასრულა იესოს სიტყვები. და უაიტი ქრისტეს სიტყვების კიდევ ერთ აღსრულებას მიუთითებს.

„ახლა არ არის დრო, რომ ღვთის ერმა თავისი გრძნობები ამ სამყაროზე მიაჯაჭვოს ან თავისი საუნჯე ქვეყნად დააგროვოს. შორს აღარ არის ის ჟამი, როდესაც, ადრეული მოწაფეების მსგავსად, იძულებულნი გავხდებით თავშესაფარი უკაცრიელ და განმარტოებულ ადგილებში ვეძიოთ. როგორც იერუსალიმის რომაული ლაშქრების მიერ აღყაშემორტყმა იყო იუდეველი ქრისტიანებისთვის გაქცევის ნიშანი, ასევე ჩვენი ერის მიერ ძალაუფლების თავის თავზე აღება პაპის შაბათის აღმასრულებელი დადგენილების მეშვეობით ჩვენთვის გაფრთხილება იქნება. მაშინ დადგება დრო, რომ დიდი ქალაქები დავტოვოთ, მცირე ქალაქების დატოვებისთვის მოსამზადებლად, რათა მთებს შორის განმარტოებულ ადგილებში მდგარ საცხოვრებლებში გადავიდეთ.“ Testimonies, ტომი 5, 464.

ქრისტეს დროის პერიოდის ქრისტიანთათვის ეს გაფრთხილება მიუთითებდა, როდის უნდა გაქცეულიყვნენ იერუსალიმიდან. მეხუთე და მეექვსე საუკუნეში ეს გაფრთხილება ქრისტიანებს აღძრავდა, უდაბნოში გახიზნულიყვნენ.

და ქალი გაიქცა უდაბნოში, სადაც მას აქვს ღმერთის მიერ გამზადებული ადგილი, რათა იქ გამოკვებონ იგი ათას ორას სამოც დღეს.... და ქალს მიეცა დიდი არწივის ორი ფრთა, რათა გაფრინდეს უდაბნოში, თავის ადგილას, სადაც იკვებება ჟამისა და ჟამთა და ნახევარი ჟამის განმავლობაში, გველის პირისაგან მოშორებით. და გველმა თავისი პირიდან წყალი გადმოანთხია, როგორც მდინარე, ქალის კვალდაკვალ, რათა წაეღო იგი მდინარეს. და მიწა შეეწია ქალს, და მიწამ გახსნა თავისი პირი და შთანთქა მდინარე, რომელიც გველუშაჰმა თავისი პირიდან გადმოანთხია. და განრისხდა გველუშაჰი ქალზე და წავიდა, რათა ებრძოლა მისი თესლის ნატამალს, რომლებიც იცავენ ღმერთის მცნებებს და აქვთ იესო ქრისტეს მოწმობა.

გამოცხადება 12:6, 15–17.

იესო ყოველთვის საგნის დასასრულს ამავე საგნის დასაწყისით წარმოსახავს, რადგან იგი არის ალფა და ომეგა. გაპარტახების სისაძაგლის გაფრთხილება პაპური რომის ისტორიაში მაშინ იქნა ამოცნობილი, როდესაც პაპური ძალაუფლება წმიდა ადგილზე მდგომად იქნა ცნობილი.

გაფრთხილება ჩაწერილია მათესთან, მარკოზთან და ლუკასთან, და თითოეულ ცნობაში სიტყვათა მცირედი განსხვავებაა. მათე ამბობს: „როცა იხილავთ მაშასადამე გაპარტახების სიბილწეს, რომლის შესახებაც დანიელ წინასწარმეტყველმა თქვა, მდგომარს წმიდა ადგილზე“, ხოლო მარკოზი ამბობს: „როცა იხილავთ გაპარტახების სიბილწეს, რომლის შესახებაც დანიელ წინასწარმეტყველმა თქვა, მდგომარს იქ, სადაც არ ჯერ-არს.“ ლუკა ამბობს: „როცა იხილავთ იერუსალიმს ლაშქრებით გარემოცულს, მაშინ იცოდეთ, რომ მისი გაპარტახება მოახლოებულია. მაშინ იუდეაში მყოფნი მთებს შეაფარონ თავი.“

სამივე მოწმობა ერთობლივად გამოიყენება. უფრო კონკრეტულ გამოყენებაში, ლუკას მიერ იერუსალიმის ლაშქრებით გარემოცვაზე მითითება განსაზღვრავს იმ გაფრთხილებას, რომ როდესაც წარმართულმა რომმა ჩვენი წელთაღრიცხვით 66 წელს იერუსალიმის ალყა დაიწყო, იერუსალიმში ჯერ კიდევ მყოფ ქრისტიანებს დაუყოვნებლივ უნდა გაქცეოდნენ. მათეს მითითება „წმიდა ადგილის“ შესახებ შეესაბამება პავლეს მიერ „ცოდვის კაცის“ განსაზღვრებას, რომელიც „ზის ღვთის ტაძარში და თავს აჩენს, ვითომ ღმერთი იყოს“, რითაც წარმოდგენილია „გაპარტახების სისაძაგლის“ პაპობრივი აღსრულება. მარკოზი ასახელებს გაპარტახების სისაძაგლეს, რომელიც დგას იქ, სადაც არ უნდა იდგეს, და ეს შეესაბამება უკანასკნელ დღეებში ადვენტიზმისთვის მიცემულ გაფრთხილებას გაქცევის შესახებ. ორი გაფრთხილება დაკავშირებულია ბრძანებასთან, რომ ვინც ამ გაფრთხილებას კითხულობს, უნდა გაიგოს, და ყველა ისინი ეხება ნიშნს, რომელსაც იმ ეპოქის ქრისტიანებისთვის გაქცევის შესახებ უნდა ეუწყებინა.

სამმაგი გამოყენების მცდარი გამოყენება, რომელსაც ამახინჯებენ ისინი, ვინც ამტკიცებს, რომ „შენი ხალხის მძარცველნი“ შეერთებული შტატებია, ასახელებს, რომ

როდესაც „გაპარტახების სისამაგლე“ აღსრულებზე შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონის დროს, მაშინ ის საკვირაო კანონი, რომელიც შემდეგ ამოქმედდება, შეერთებულ შტატებს თანამედროვე რომად განსაზღვრავს, რადგან წარმართულმაც და პაპურმაც რომმა მანამდე ორივემ აღასრულა საკვირაო კანონი.

იმ მცდარ გამოყენებასთან დაკავშირებული პრობლემა ის არის, რომ წარმართული რომის საკვირაო კანონი განხორციელდა ახ. წ. 321 წელს, ხოლო წარმართული რომის მიერ „გატილების სისამაგლის“ აღსრულება მოხდა ახ. წ. 66 წელს — ახ. წ. 321 წლის საკვირაო კანონამდე 255 წლით ადრე. ასევე, ის კომპრომისი, რომელმაც წარმოშვა „ცოდვის კაცი“, უკვე პავლეს დროსვე მიმდინარეობდა; მან თქვა: „ურჯულოების საიდუმლო უკვე მოქმედებს“, მაშინ როცა პაპის საკვირაო კანონი ოთხ საუკუნეზე მეტი ხნის შემდეგ მოვიდა. წინასწარმეტყველების სამმაგ გამოყენებაში პირველი ორი მოწმე აყალიბებს უკანასკნელი დღეების მესამე აღსრულების მახასიათებლებს. უკანასკნელ დღეებში „გატილების სისამაგლე“, ორ ისტორიულ მოწმესა და ქრისტეს სიტყვების სამ ბიბლიურ ჩანაწერზე დაყრდნობით, წარმოადგენს გაფრთხილებას გაქცევის შესახებ და არა საკვირაო კანონის ამოქმედებას.

შემდეგ სტატიაში განვიხილავთ, რატომ არის ეს გამოყენება მცდარი წინასწარმეტყველების სამმაგ გამოყენებასთან დაკავშირებული დადგენილი წესების კონტექსტში, და რატომ წარმოადგენს ქრისტეს მიერ მიცემული გაფრთხილების კონტექსტში საკვირაო კანონის იდენტიფიკაცია წინასწარმეტყველური ისტორიის არასწორ წარმოჩენას.

„წარმართობასა და ქრისტიანობას შორის ამ კომპრომისმა გამოიწვია წინასწარმეტყველებაში ნაწინასწარმეტყველები „ცოდვის კაცის“ განვითარება, რომელიც ღმერთს ეწინააღმდეგება და საკუთარ თავს ღმერთზე მაღლა აყენებს. ცრუ რელიგიის ეს გიგანტური სისტემა სატანის ძალაუფლების შედეგია — ძეგლი მისი მცდელობისა, ტახტზე დაჯდეს, რათა დედამიწაზე თავისი ნებისამებრ იმმართველოს.“ The Great Controversy, 50.